
Lars Løkke Rasmussen (Hovedindlæg)

Tak for det, hr. præsident. Kære nordiske kolleger, jeg synes, det er en dejlig oplevelse at høre Folketingssalen summe af nordiske sprog og fornemme, at de sproglige nuancer til trods går de budskaber, værdier og de holdninger, som sproget udtrykker, igen – og det vidner jo om et stærkt nordisk værdifællesskab.

Det er godt at have det stærke fælles afsæt i forhold til resten af verden, som er præget af store og mange udfordringer. For selv om vi jo globalt på mange måder oplever fremgang med større velstand i mange lande, ikke mindst i Asien, er vi jo stadig væk langt fra at have opfyldt FN's verdensmål. Og det har vi oplevet selv. Vi oplevede det sidste sommer, sidste efterår, hvor Europa og også Norden modtog en stor strøm af flygtninge og migranter, som jo ikke bare kom fra Syrien og andre krigsområder, men også fra dele af verden, hvor der måske ikke er krig, men hvor fremtiden ikke ser lys ud, og hvor man sådan set godt kan forstå, at folk sætter sig i bevægelse for at udleve drømmen om et bedre liv. Og for dem, f.eks. på det afrikanske kontinent, er FN's 17 verdensmål jo ikke så meget værd lige nu, men vi, der ved, hvordan man kan skabe nogle af verdens bedste og rigeste samfund, de nordiske lande, har en fælles opgave i og også en fælles interesse i at gøre disse verdensmål værdifulde for dem, også for migranterne og flygtningene – i deres interesse, men for at sige det lige ud jo også i vores egen interesse, altså for at tage presset af Europa, tage presset af Norden.

Verdensmålene afspejler i høj grad de værdier og de principper, som vores nordiske samfund bygger på. Og derfor er det også mål, som vi har alle forudsætninger for at opfylde på vores egne breddegrader. I den seneste

opgørelse fra Sustainable Development Solutions Network ligger Norden helt i top i forhold til at opfylde verdensmålene hjemme hos os selv. Og det skal vi gøre – vi skal opfylde målene – men vi skal nok så meget også hæve blikket og se ud over de grænser, vi så modvilligt har genindført for en tid, for det er ude i verden, vi kan gøre den største forskel. Det har vi kompetencerne til, det har vi evnen til – og den, der har evnen, har også forpligtigelsen. Vi har mulighederne for det, og vi har ikke mindst en fælles interesse i det. Og det gælder for næsten alle FN's 17 verdensmål.

Et af målene er jo lige adgang for alle til kvalitetsuddannelse. I Norden har vi skabt de bedste uddannelsesmæssige rammer for alle: børn, unge, voksne, drenge og piger. For en god uddannelse er en vækstmotor her hos os, og det skal det også blive i udviklingslandene. Derfor støtter vi aktivt FN, ngo'er, andre globale initiativer som Global Partnership for Education og en ny fond ved navn Education Cannot Wait – så vi er med til at sikre lige muligheder for alle, også de tusindvis af børn og unge, der er på flugt.

Et andet eksempel er klima- og energiområdet. I de nordiske lande har vi længe prioriteret vedvarende energi og forsyningssikkerheden højt. Tag f.eks. det nordiske elmarked, som er det mest harmoniserede og stabile i Europa. Det er et forbillede for EU, ja, for hele verden. Vi er ikke i mål, men vi ligger forrest i feltet. Og hvis vi kan udbrede disse fundamentale løsninger til resten af verden, vil det ikke bare være en god forretning, det vil også have en enorm betydning for klimaet - for udviklingslandene og dermed afledt også for os selv. Det er i høj grad her, slaget skal stå.

Det lyder jo let, men det er det selvfølgelig ikke. Der er brug for nye ideer, særlig når det kommer til finansieringen. For det anslås jo, at det vil koste op til 4,5 billioner dollars årligt frem mod 2030 at indfri verdensmålene – 4,5 billioner dollars! Det er et gigantisk beløb. Det er så stort, at vores traditionelle udviklingssamarbejde ikke er nok. Det udgør lige nu ca. 132 milliarder dollars årligt, så der er lang vej endnu.

Bistand alene gør det derfor ikke. Vi når ikke målene på den måde. Udviklingssamarbejde alene vil aldrig kunne udligne forskellene mellem de rige og fattige lande i verden. Nej, det kan fungere som en løfteraket, og det

skal i stigende grad være en løfteraket for private investeringer. Når jeg f.eks. taler med danske pensionskasser, efterlyser de langsigtede investeringsmuligheder. De råder over meget, meget store midler, og lige nu er der kun en lille del af de midler, der er investeret i udvikling. Vores investeringer i udvikling skal kaste mere af sig. Hvis vi bliver bedre til at bruge det traditionelle udviklingssamarbejde til at dække noget af den risiko, der normalt er forbundet med investeringer i udviklingslandene, kan vi skabe en enorm forandring.

Det er rationale bag, at Danmark nu går foran med en ny verdensmålsfond. Målet er, at fonden, som er et unikt offentlig-privat partnerskab, skal skaffe mellem 4 og 5 mia. kr. i risikovillig kapital gennem mindre indskud af bistand og statsgarantier bakket op af institutionelle investorer, f.eks. pensionskasser. Forbilledet er en fond, vi tidligere har haft på det grønne område, som har haft bemærkelsesværdig gode resultater. En fond af den størrelse vil kunne føre til investeringer i verdensmålene for op mod 30 mia. kr. frem mod 2023.

Jeg håber, at vi i de kommende år vil se flere lignende innovative finansieringsmekanismer som denne. Det har verden brug for. Her kan vi i Norden gå forrest med det gode eksempel. Gode partnerskaber er vigtige, og Nordisk Råd er et af de stærkeste. Vi har både meget at være glade for og stolte over og meget at passe på. Vi kan ikke huse hele verden eller alene skubbe verdens fattige lande ud af fattigdom, men vi kan vise vejen, insistere på det globale perspektiv og arbejde benhårdt for, at FN's visionære verdensmål bliver en realitet. Der er nemlig kun en vej frem, og det er at skabe bedre og bæredygtige fremtidsudsigter for de millioner af mennesker, som i dag har mistet håbet og troen på et godt liv i deres eget land.

Information

Talenummer

60

Type

Hovedindlæg

Person

[Lars Løkke Rasmussen](#)

Talerrolle

Statsminister, Danmark

Dato

01.11.16 18:03

